

Mál nr. 422/2016**M og
og váttryggingafélagið V vegna ábyrgðartryggingar X.****Vinnuslys í skólahúsnæði 17.12.2014.****Gögn.**

Málskot málskotsaðila, móttekið 19.12.2016, ásamt fylgiskjölum.

Bréf V, dags. 28.12.2016, ásamt höfnunarbréfi V dags. 12.8.2016, umsögn Borgarlögmanns dags. 29.7.2016, tjónstilkynningu M dags. 17.12.2015, tilkynningu til Sjúkratrygginga Íslands dags. 29.1.2015 og tilkynningu til Vinnueftirlitsins dags. 17.12.2014.

Málsatvik.

Í tjónstilkynningum sem liggja fyrir í gögnum málsins kemur fram að M kveðst hafa fallið við í bleytu á gólfi fyrir utan kaffistofu kennara í grunnskóla. M kveðst hafa borið hendurnar fyrir sig og hlaut við það brot á vinstri úlnlið.

M telur að X beri skaðabótaábyrgð á afleiðingum slyssins þar sem starfsmenn X hafi ekki gætt þess að vinnustaðurinn væri þannig úr garði gerður að gætt væri fyllsta öryggis, góðs aðbúnaðar og hollustuhátta, eins og kveðið er á um í lögum nr. 46/1980 og reglum nr. 581/1995, þar sem kemur fram að umferðarleiðir á vinnustað skuli gera ráðstafanir til að draga úr hálfu á gólfum og gera ráðstafanir til að gera umferðarleiðir hættulausar. M telur að bleyta á gólfi hafi komið til vegna þess að einhver starfsmaður skólans hafi hellt niður eða misst eitthvað á gólfið, sem hann hafi ekki hirt um að þurrka upp. M telur að V hafi heldur ekki gert viðeigandi ráðstafanir til að tilkynna um slysið í skilningi 79. gr. laga nr. 46/1980 og verði því að bera hallann af sönnunarskortum um aðstæður.

V telur að bleytan sem M hafi runnið í hafi verið tilfallandi, en starfsmenn X geri ráðstafanir til að þurrka upp bleytu reglulega og eftir þörfum. Slysið hafi hins vegar orðið á opnu svæði þar sem aðgengi sé að snyrtingum, skrifstofum og kaffistofu og vænta má nokkurs umgangs starfsmanna og nemenda. Ekki sé upplýst hvort og þá hver hafi hellt niður vökva eða hvernig bleytan myndaðist og ekki sé heldur ljóst að starfsmenn X hafi vanrækt eftirlitsskyldur sínar á svæðinu. V telur því að ekki sé fyrir hendi greiðsluskylda úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Álit.

Ágreiningslaust er að slys M varð, þegar hún var að ganga út úr kaffistofu kennara á vinnustað sínum í skólahúsnæði. Ekki verður annað séð af gögnum málsins en að um sér að ræða svæði sem er rétt við kaffistofu kennara og ýmsa aðstöðu starfsfólks og nemenda. Ekki verður heldur séð að það sé ágreiningur um málsatvik, þ.e. hvar M féll við og hvaða afleiðingar það hafði. Möguleg vanræksla á tilkynningaskyldu skv. 79. gr. laga nr. 46/1980 hefur því ekki áhrif á sönnunarstöðu um raunveruleg atvik slyssins sem slíks. Ágreiningurinn lýtur helst að því hvort X hafi borið að gera sérstakar ráðstafanir á umræddu svæði eða hvort starfsmenni X hafi vanrækt skyldur sínar með einhverjum hætti. Sá ágreiningur er ekki um málsatvik heldur um skilyrði skaðabótaábyrgðar X. Þegar tekin er afstaða til þess verður ekki annað séð en þær almennu ráðstafanir sem gerðar voru af hálfu X varðandi þrif og umsýslu á umræddu svæði hafi verið í samræmi við almennar skyldur hans sem atvinnurekanda skv. lögum nr. 46/1980. Af gögnum málsins telst ekki sannað að starfsmönnum X hafi verið kunnugt um bleytu á gólfi rétt áður en M féll við og þannig vanrækt að gera sérstakar ráðstafanir. Verður X því ekki talið bera skaðabótaábyrgð vegna slyss M og greiðsluskylda því ekki fyrir hendi úr ábyrgðartryggingu X.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 14. febrúar 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.